

- (:) deux-point—дво поанъ, двоеточие.  
(?) point interrogatif—поанъ ентоерогатифъ, въпросителная.  
(!) point exclamatif ou admiratif—удивителная.  
(.....) points suspensifs—поанъ сюспансифъ, прѣмъчятельны.  
(—) tiret ou trait de séparation—тире у тре дѣ сепарационъ,  
раздѣлительный.  
(„ “ или « ») guillemets—гилме, в'водителный.

## Правила за произношенне-то на буквы-ты.

### 1 За самогласны-ты буквы.

#### Аа и Іі.

1, Само-гласна-та буква *a* была на краю, въ срѣдъ-тѣ или въ начало на рѣчь-тѣ, чете ся кѣту наше-то българско *a* безъ никакво усълванне. *İi*-то ся чете кѣту българско-то *и*.

Примѣри:  $\left\{ \begin{array}{l} ma, ta, mal, bal, canal, fatal, parla, alarma; ami, ma- \\ ri, hardi, midi, fini, actif, cartif, amical, radi, imita, \\ limita, nia, plia. \end{array} \right.$

*Бълъжка*.— *a*-то не ся чете въ août (у) августъ мѣсяць; août (сонъ) рѣка Сона.

#### О о.

2, Буква-та *o* ся изговаря тѣй тѣчно, какъ-то и наше-то българско *o*.

Примѣри:  $\left\{ \begin{array}{l} mol, fol, cor, porta, dormir, polir, motif, bocal, total, \\ doctoral, adora, radota, profita, fortifia, notifia, optatif, \\ nominatif, philosopha, monopole, mon, ton, son. \end{array} \right.$

*За тры-ты начина на Френско-то е.*

Френско-то *e* ся употрѣбѣва на тры начина, т. е, *e* нѣмо, *é* егю и *è* гравъ.

#### Е е (l'e muet).

3, Това *e* ся казва нѣмо или без-гласно; защо-то е бе-